

Milé tetičky a ženičky všech věkových skupin

Odvolávám se na právo hlasu poradního, nikoliv rozhodujícího, jak nám, členům ve výslužbě „kážou pravidla baráčníků“.

Po dlouhodobé konzultaci s tetičkou panímaminkou, dosud aktivní Aničkou R. na téma „kroje a co my na to“ v současné době, po všech stránkách velmi náročné, nemůžeme se dívat očima minulého století. Kdy pro nás bylo samozřejmostí vědět, co oblékáme, odkud jsme, a kroje byla naše vizitka. Nikdy jsme si nedovolily, být v kroji nepořádně oblečené a chovat se nepatřičně! Nosily se kroje z celé republiky, české, moravské, slovenské, zpravidla z kraje, kde měla nositelka kořeny.

Mnohé zdevastoval zub času, ale alespoň to, co ještě zbylo, se snažme zachovat.

Vzpomeňte na to, až budete kroje oblékat, na vás záleží, zda to nebudou jen staré hadry, jk jsem často slyšela.

Začínáme se oblékat od nohou.

Navlékáme punčochy -bílé krajkové ke středočeskému kroji, červené, černé, někdy barevně pletené moravské, slovenské, jak který kraj vyžaduje. Boty zpravidla na nízkém podpatku, černé, u středočeských krojů se někdy najdou ušité z hedvábí sukně, nebo sametové všívané pantoflíčky. K moravským krojům vysoké holínky ozdobně vrapené, na opatcích a špičkách barevně vyšíváné. Jižní Morava – hradištské šněrovací „bůtky“ do půli lýtek, ozdobně perforované.

Od nohou nahoru: kalhotky rovnou nohavičkou, která obejmě hoření část nohy. Na ně úzkou rovnou spodničku v šířce boků, dlouhou tak, aby kryla kalhotky. Nemělo by docházet k tomu, aby se odtajnilo, co se skrývá rozevlátou sukně; v současnosti je to proužek krajkového textilu; a zbytek ponechám na vaší fantazii.

Na ní spodnice, minimálně 2-3 dobře naškrobené a pečlivě vyžehlené. Více spodnic u kyjovských a jihomoravských krojů. Slovenské kroje jsou skromnější, sukně by měla tvořit siluetu do Ačka.

Rukávky košilek provlékáme opatrně do šněrovačky nebo do živůtku dle typu kroje. Je praktické navléknout přes hrudník bílé tričko s krátkým rukávem k lokti, košilka se šněrovačkou se tak snadno nepropotí. Po oblečení je dobré šněrovačku uvázat v první fázi v předklonu, formovat stažením až dodatečně. Rukávy nechat volné, vážou se až naposledy. Sukně navlečeme na spodnice, české a slovenské přes šněrovačku a živůtek, ostatní krátké živůtky zůstávají volné.

Na košilky moravské a slovenské se položí límce-objky rozparkem vpředu, (Uherskohradištsko!) sepnou ozdobným špendlíkem (Kyjov, Slovensko) nebo vázanou stuhou dle typu kroje. Kolem krku korále, či křížek, madonka starého vzoru. Na ramena českých krojů se pokládají tylové nebo plátěné vyšíváné kosičky, cípy zasunou za pásek šněrovačky a rozloží na bocích. Barevné hedvábné šátky se kříží na hrudi a zasouvají za pas nebo do špenzru.

Nakonec se váže fěrtoch, kolem pasu stuha s úvazem vpředu u moravských a slovenských (kyjovská častilo stranách boků volně visí); u českých uvázány vzadu na sukni.

Zbývá upravit na hlavě čepeček nebo šátek, dle potřeby zasunout do rukávečků košilek poskládaný papír a svázat nad loktem. Některé košilky se podvazují nad kastlemi stuhou.

Do ruky šáteček, ladně pohupující sukněmi, bohatě spodnicemi podloženými, každá z vás, milé tetičky, krásná celičk8, vykročte vstříc obdivem vlhnoucím zrakům obého pohlaví. V tom okamžiku aspoň na chvíli zapomenete na řeholi, jakou vlastně oblékání a nošení kroje je. Na modřiny v pase, které zbyly po příliš utažených spodnicích, opětném praní, čištění a žehlení všech součástí před uložením, aby se pomačkání „nezáleželo“. Pamatujte, čím víc spodnic, tím více chladného větříčku zdola od země.